

जूः

जृभः

जेता

जूङ्, शि वन्धे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुरां-परं-सकं-सेट् ।) शि, जुङ् इति अजुङीत् । ताडु-च्छलतापन्नान् शङ्खवेन जुङ्गती । जुजोङ् । इति दुर्गादासः ॥
 जुत, ऋ ङ दीप्तौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा-आत्मं-अकं-सेट् ।) ऋ, अजुनोतत् । ङ, जोतते । इति दुर्गादासः ॥
 जुन, प्र गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुरां-परं-सकं-सेट् ।) प्र, जुनति जोनिता । इति दुर्गादासः ॥
 जुञ्, ई वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-सकं-सेट् ।) इञ् । जूः जुरौ जुरः । ई, जूर्णः । इति दुर्गादासः ॥
 जुल, क पिपि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (सुरां-परं-सकं-सेट् ।) क, जोलयति । पिपि चूर्णोकरणे । इति दुर्गादासः ॥
 जुष, कि तर्के । लभौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (सुरां-पक्षे भां-परं-सकं-अकं-च-सेट् ।) कि, जोषयति जोषयन्गुणं सुधीः । तर्कयतीत्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥
 जुष, प्र ङ ई ङि सुदि । सेवे । इति कविकल्प-द्रुमः ॥ (तुरां-आत्मं-अकं-सकं-च-सेट् ।) पक्षम-खरी । प्र ङ, जुषते । ई ङि, जुष्टोक्ति । सुदि ह्ये । इति दुर्गादासः ॥
 जुष्क, पुं, (जुष्+कक् । ततः संज्ञायौ कन् ।) युष् । इति शब्दचन्द्रिका ॥
 जुष्ट, स्त्री, (जुष्यते स इति । जुष+क्तः ।) उच्छि-ष्टम् । सेविते, त्रि । इति मेदिनी । टे, १५ ॥ (यथा, भट्टिः । १ । ४ ।
 “पुगयो महाभ्रमन्महजुष्टः
 सन्तपन्तो नाकसदां वरेण्यः ॥”)
 जुष्यः, त्रि, (जुष्+कर्मणि षष् ।) सेवः । इति मुग्धबोधम् ।
 जुहुवान्, पुं, (जुह्यते इति । जु+कर्मणि कानप् ।) कठिनहृदयः । अग्निः । उच्यः । इति संक्षिप्त-सारे उखादित्तिः ॥
 जुहुः, स्त्री, (जुहोत्यनया । इति हु+“हुवः-शुवच् ॥” उर्णा । २ । ६० । इति क्विप् निपातनात् दीर्घत्वं ह्रस्वश्च । प्रणाशकाष्ठनिर्मिताह्वं चन्द्रा-कृतियज्ञपानम् । जुहोत्यनया जुहुः । इत्यमर-भरतौ ॥ (यथा, ऋग्वेदे । १ । ७६ । ५ ।
 “अग्ने ! मन्त्रया जुहा यजस्व ॥”)
 जुहूराद्यः, पुं, (जुहूँ रणति इति । “कर्मण्यण् ॥” ३ । २ । १ । इत्यण् ।) अग्निः । अश्वर्युः । इति विश्वः । चन्द्रः । इत्युणादिकोषः ॥
 जुहुवान्, [तु] पुं, (जुहूः पात्रं होमक्रियोद्दिश्य-तथास्यसिन् । जुहु+मतुप निपातनात् मस्य-त्वम् ।) अग्निः । इति शब्दरत्नावली ॥
 जुः, स्त्री, (जु+“क्विचिप्रच्छेति ॥” उर्णा । २ । ५७ । क्विप् दीर्घश्च ।) आकाशः । सरस्वती । पिशाची । जवनम् । इति शब्दरत्नावली । लरा-गमनम् । गमनम् । इति मेदिनी । जे, २ ॥

जूटः, पुं, (जट सङ्घाते+अच् निपातनादृत्वागमे-साधुः ।) शिवजटा । इत्यमरटीकायां भरतः । जटा । इति शब्दरत्नावली ॥
 जूटकं, स्त्री, (जूट+खार्थे कन् ।) केशवन्धः । जटा । इति भूरिप्रयोगः ॥
 जूतिः, स्त्री, (जु वेगे+“ऊतियूतिजृतीति ॥” ३ । ३ । ६७ । इति क्तिन् निपातनात् दीर्घत्वश्च ।) वेगः । इत्यमरः । ३ । २ । ३६ ॥ (यथा, अथर्व-वेदे । १३ । २ । १३ ।
 “तं समाप्नोति जूतिभिः ॥”)
 जूतिका, स्त्री, (जूटा कायतीति । कै+कः । तत टाप् ।) कर्पूरमेदः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 जूर, ङ य ई च्यानी । वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (दिवां-आत्मं-अकं-सकं-च-सेट् ।) दीर्घौ । ङ य, जूर्यते । ई, जूर्णः । व्यागिर्गतबहुवयोभावः । इति दुर्गादासः ॥
 जूर्णाख्यः, पुं, (जूर+क्तः । जूर्ण इति आख्या यस्य ।) लणविशेषः । उजू इति भाषा ॥ तत्पठ्यायः । सूच्ययः २ सूनकः ३ दर्मः ४ खरच्छदः ५ । इति रत्नमाला । उलूकम् ६ उलपः ७ । इति केचित् ॥
 जूर्णाक्यः, पुं, (जूर्ण इति आक्यः आख्या यस्य ।) देवधान्यम् । इति हेमचन्द्रः ॥
 जूर्णिः, स्त्री, (ज्वर+“वौष्याज्वरिभ्यो ङिः ॥” उर्णा । ४ । ४८ । इति ङिः । “ज्वरवरेति ॥” ६ । ४ । २० । इत्युट् च ।) वेगः । इत्युणादिकोषः ॥ आदित्यः । देहः । ब्रह्मा । ज्वरः । इति संक्षिप्त-सारे उखादित्तिः ॥
 जूर्निः, स्त्री, (ज्वर+भावे क्तिन् । “ज्वरवरे-त्वादित्ति ॥” उट् च ।) ज्वरः । इत्यमरः । ३ । २ । ३६ ॥
 जूष, ञ वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-उभं-सकं-सेट् ।) षडखरी । ञ, जूषति जूषते । परस्मैपदीत्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥
 जूषं, स्त्री, पुं, (यूष+घृष्टोदरात् साधुः ।) यूषम् । सुहादिकाथरसः । इति जिह्वादिसंघट्टीकायां भरतः ॥
 जूषणं, स्त्री, (जूष्यतेनेनेति । जूष+करणे ल्युट् ।) टक्षविशेषः । इति शब्दचन्द्रिका । धारपुल इति भाषा ॥
 जू, -कारे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-सकं-अनिट् ।) न्यक्कारस्तिरस्करणम् । जरति शत्रुं मूरः । इति दुर्गादासः ॥
 जूभ, इ ङ जूम्भे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-आत्मं-अकं-सेट् ।) सप्तमखरी । इ, जूम्भते । ङ, जूम्भते । इति दुर्गादासः ॥
 जूभ, ङ ई जूम्भे । गात्रशोधित्य इति यावत् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-आत्मं-अकं-सेट् ।) ङ, जूम्भते । ई, जूम्भः । इति दुर्गादासः ॥
 जूम्भः, पुं, स्त्री, (जूम्भ+भावे घञ् ।) सुखादिविकाशः । ह्राइ इति भाषा ॥ तत्पठ्यायः । जूम्भणम् २ जूम्भा ३ जूम्भिका ४ । इति शब्दरत्नावली ॥ जम्भा ५ जम्भका ६ । इति राजनिर्घण्टः ॥

(अस्य लक्षणं यथा, सुश्रुते । ३ । ४ ।
 “निद्रार्णस्यैव यस्यैहा तस्य तर्जां विनिर्द्दिशेत् ।
 पील्वैकमनिनोक्त्वा समह्येत् च विटताननः ॥
 यन्मुच्यति सनेत्राक्षं स जूम्भ इति संज्ञितः ॥”)
 “जूम्भात्यर्थं समीरयात् ॥” इति वैद्यकम् ॥
 “सुदुत्पतनजृम्भेयु जीवोत्तिष्ठाङ्गुलिध्वनिः ।
 अवश्यमेव कर्मेयश्चाप्या तद्गुधौ भवेत् ॥”
 इति कर्मलोगचनम् ॥ * ॥
 विकासः । स्मारितः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, प्रबोधचन्द्रोदये । ४ । २८ ॥ “एताच्च प्रति-सुकुललक्ष्मणधुपावलीरश्चितसुखरा जूम्भारम्भ-भरविगलम्भकरन्ददुर्दिनाः कुसुमसुरभयः ॥”)
 जूम्भणं, स्त्री, (जूम्भ+भावे ल्युट् ।) जूम्भः । इत्यमरः । १ । १ । ७ । ३५ ॥ (यथा, सुश्रुते । ३ । १ । १ ।
 “इन्द्रियार्थेष्वसंप्राप्तिर्गौरवं जूम्भणं क्लमः ॥”
 जूम्भा, स्त्री, (जूम्भ+भावे घञ् ततटाप् ।) जूम्भः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, देवी-भागवते । १ । १५ । ६१ ।
 “तुष्टिः पुष्टिः चामा लज्जा जूम्भा तन्ना च-प्रक्षयः ॥”)
 जूम्भिका, स्त्री, (जूम्भा+खार्थे कन् टापि अत इत्वश्च ।) जूम्भः । इति शब्दरत्नावली ॥ (निद्रावेगधारणजनितरोगविशेषः । यथा, वाभटे सूत्रस्थाने चतुर्थेऽध्याये ।
 “निद्राया मोहमहङ्गांश्चिगौरवालस्यजूम्भिकाः ।
 अङ्गमईश्च तत्रेहः स्वप्नः संवाहनानि च ॥”
 जूम्भ+श्लिच्+शुल् । टापि अत इत्वम् । जूम्भणकारकोऽस्त्वविशेषः । यथा, महाभारते । ५ । ६ । ५२ ।
 “अदृष्टंस्ते महासत्त्वा जूम्भिकां टत्तनाशि-नीम् ॥”)
 जूम्भितं, स्त्री, (जूम्भ+भावे क्तः ।) विचेष्टितम् । प्रठहम् । जूम्भा । स्फुटितम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । १६ । १६ ।
 “अहो कि मे तदाचर्यमायाडम्बरजूम्भितम् ॥”)
 स्त्रीणां करणम् । इति मेदिनी । ते, ११२ ॥
 जूम्भिणी, स्त्री, (जूम्भ+श्लिन् ।) एलापर्णी । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (एलापर्णीशब्देऽस्या विशेषो ज्ञेयः ॥)
 जू, इर्-ष म य ज्ञाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (दिवां-परं-अकं-अनिट् ।) इर्, अजरत् अजा-रीत् । ष, जरा । म, जरयति । य, जीयेति । ज्ञानं गतबहुवयोभावः । इति दुर्गादासः ॥
 जू, शि कि ज्ञाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (क्रां-सुरांपक्षे भां-च-परं-अकं-नेट् ।) शि, जूषाति जीर्णः जीर्णः । कि, जारयति जरति । इति दुर्गादासः ॥
 जेता, [जट] त्रि, (जयतीति । जि+जट् ।) जयशीलः । तत्पठ्यायः । जिणुः २ जिलरः ३ जेचः ४ । इत्यमरः । २ । ८ । ७७ ॥ (यथा, रघुः । १२ । ८६ ।
 “जेतारं लोकपालानां खसुखैरर्चितैश्चरम् ॥”